

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

"Ετος Γ." Αριθμ. 156

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ

Δευτέρα 1 Ιουνίου 1925

ΟΙ ΖΑΓΟΡΗΣΙΟΙ

Οι Ζαγορήσιοι, το λέγομεν και το ομολογούμεν, ότι ήσαν μέχρι πρό ήμισως αιώνας οι μάλλον πολιτισμένοι των Ήπειρωτών, οι μάλλον πεπαιδευμένοι και οι περισσότερον και αξιοπρεπέστερον αντιπροσωπεύοντες την Ήπειρον και εν αυτή τη Ήπειρω και εν τῷ Ἐξωτερικῷ, τιμήσαντες αὐτήν και ὡς ἐπιχειρηματίαι ἄπλοι και ὡς ἐμπορευόμενοι, και ὡς ἐπαγγελματίαι, μεγάλοι ἢ μικροὶ και ὡς ἐπιστήμονες: ἱατροὶ, δικηγόροι, διδάσκαλοι κλ. Ἀλλ' ἀπὸ πεντηκονταετίας ἤδη και ἄλλα τμήματα τῆς Ήπειρου πρῶτοι οἱ Παγωνήσιοι και ἔπειτα οἱ ἄλλοι, και πρὸ πάντων οἱ Γραμμενοχωρίτες και ἀκολούθως οἱ Κουρεντινοὶ, οἱ ἐνδόξως φέροντες τὸ ὄνομα «Καραμπέρηδες» οἱ βόρειοι Τσάμηδες τῆς ἐπαρχίας τῶν Φιλιατῶν, οἱ Κονιτσιῶτες και οἱ Μαλακασιωτες ἐξεληθόντες ἐκ τοῦ σκότους τῆς ἀπαιδευσίας, και ἐκπολιτισθέντες διὰ τῆς ἀποδημίας εἰς τὸν ἔξω κόσμον τὸν τε ἐλληνικὸν και τὸν διεθνῆ, ἐφθασαν εἰς τὸ σημεῖον νὰ μὴ εἶναι κατώτεροι οὐτοὶ οὔτε κατὰ τὰ γράμματα, οὔτε κατὰ τὸν πολιτισμὸν, οὔτε κατὰ τὴν ἐν γένει ἀνθρωπιστικὴν ἀνάπτυξιν ἀπὸ τοὺς Ζαγορήσιους.

Ἰσως ἐπετρέπετο ἄλλοτε οἱ Ζαγορήσιοι νὰ εἶναι το πικιστὰι, και νὰ νομίζουν ὅτι πᾶς μὴ Ζαγορήσιος Ἡπειρώτης βάρβαρος, και εἰς τὸ τοπικιστικὸν τοῦτο πνεῦμα ὀφείλονται τὰ 44 Σχολαρχεῖα τῶν ἰσαριθμῶν Ζαγοροχωρίων ἐπὶ τουρκοκρατίας, ἅτινα ἐπὶ Ἑλλάδος μᾶς ὑπεβίβασθησαν εἰς τέσσαρα ἢ πέντε! Οἱ δὲ ἀείμνηστοι Ριζάρχει, οἱ ἰδρυταὶ τῆς ἐν Ἀθήναις Ριζαρείου Σχολῆς περιώρισαν τὰς εὐεργεσίας τῶν εἰς μόνον τὰ Ζαγοροχώρα, ὡς ἐὰν δὲν ἦτο πατρίς τῶν και ἡ λοιπὴ Ήπειρος και ὡς νὰ μὴ ἦσαν συμπατριῶταί τῶν οἱ ἄλλοι Ἡπειρώται! Ἀλλ' ἄφ' οὗ και οἱ ἄλλοι Ἡπειρώται ἐφθασαν εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον τῶν Ζαγορήσιων, ἐπίπεδον πολιτισμοῦ και ἀναπτύξεως, ὁ τοπικισμὸς ὁ ζαγορησιακὸς παρέρκει. Ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχη ἐν Ἑλλάδι ἡ «Ἑνωσις

Ζαγορήσιων», Ἑνωσις Κουρεντινῶν ἢ Μαλακασιωτῶν ἢ Γραμμενοχωριτῶν κτλ. λόγῳ τῆς ποικίλης φύσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμφερόντων, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις Ἑνωσις Ζαγορήσιων ἐν μέσῃς Ἀθήναις! Ἑνωσις Ζαγορήσιων ἐν Ἀθήναις ἢ ὅπουδῆποτε ἄλλαχοῦ εἰναιᾶσκοπος, εἶναι τοῦτ' αὐτὸ περιφρόνησις πρὸς τ' ἄλλα τμήματα τῆς Ήπειρου, ἅτινα σήμερον κατ' οὐδὲν εἶναι κατώτερα τοῦ Ζαγορίου. Ἀποροῦμεν δὲ πῶς ἄνθρωποι ὡς ὁ κ. Κ. Ράδος, ὡς ὁ κ. Ἀλ. Σακελλαρίου, ὁ κ. Σπ. Χασιώτης, ὅστις οὐδὲν ὀφείλει εἰς τὸν Ζαγόρι, οὐδ' αὐτὸ τ' ὄνομα τοῦ ἀκόμη, ὁ σπουδᾶς μὲ χρήματα τοῦ βορειοηπειρώτου Κωνστ. Ζάππα εἰς τὴν Εὐρώπην. διὰ νὰ εἶναι ὅ,τι εἶναι σήμερον, ὡς ὁ κ. Γεωργιάδης, Διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς Πειραιῶς, ὁ κ. Πανταζῆς, μηχανικὸς ὁ κ. Στέας δικηγόρος και τόσοι ἄλλοι ἐντιμοὶ Ἡπειρώται, νὰ θέλουν νὰ δικαιωνίσουν τὸν τοπικισμὸν τῶν Ζαγορήσιων ἄλλων αἰώνων, και τὴν διαίρεσιν τῶν Ἡπειρωτῶν εἰς Ζαγορησιους και μὴ Ζαγορήσιους!

Ἄς εἶναι βέβαιοι οἱ μεγαλοφρεεῖς Ζαγορήσιοι τῶν Ἀθηνῶν και τοῦ Πειραιῶς ὅτι μάλλον τὸ Ζαγόρι θὰ βλάψουν μὲ τὴν Ἑνωσίν των παρὰ τοὺς ἄλλους Ἡπειρώτας! Εἴπερ ποτὲ και ἄλλοτε ἔχουν σήμερον ἀνάγκην οἱ Ἡπειρώται τῆς συσφίξεως τοῦ Ἡπειρωτικοῦ δεσμοῦ και τῆς Ἡπειρωτικῆς ἀγάπης διὰ ν' ἀντιπαλέσουν κατὰ τῶν ἐσωτερικῶν και τῶν ἐξωτερικῶν κινδύνων, και οὐχὶ νὰ διαίρουν τὸν κόσμον τῆς Ήπειρου εἰς Πατρικίους και Πληβείους!

Θέλουν οἱ κ. κ. Ζαγορήσιοι νὰ ὑπηρετήσουν τὴν Ήπειρον, ἐν ἡ συμπεριλαμβάνεται και τὸ Ζαγόρι; Ἄς μετᾶσχουν τοῦ Πανῆπειρωτικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν και Πειραιῶς, οὕτως μάλιστα προεδρεύει ὁ Ζαγορήσιος ἱατρός κ. Γ. Ματσόπουλος.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΣΧΟΛΙΑ

ΜΑ Σγράφουν: ἐν Δάβδανης ὅτι ἡ ἐτήσια πανήγυρις τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου και Ἑλένης ἐορτάσθη ἐκεῖ μεγαλοπρεπῶς προσελθόντος ἀρκετοῦ κόσμου ἐκ τῶν πλησίον χωρίων και ὅτι ἐπ' ἐοκαιρία τῆς πανηγύρεως διεξήχθη και ὁ ἐτήσιος ἔρανος ὑπὲρ τοῦ ἐλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὑπὸ τῆς οἰκίας ἐπιτροπῆς, εἰς ὃν διεκρίθη ἡ ἀρετὴ ἀφικνεῖσθαι Πειραιῶς Δις Οὐρανία Γ. Ἐξάρχου, ἔγγονή τοῦ γηγραινοῦ και δημοφιλῆς κ. Κώστα Ἐξάρχου.

Εἶναι ἀξιοσημειώσιμα οἱ Δαβδανῆτες, διότι διατηροῦν τὴν ἐτήσιαν τῶν πανηγυρῶν και δὲν τὴν κατήργησαν ὅπως ἄλλα χωρία χάριν... οἰκονομίας!

ΤΟ Σχολαρχεῖον τῶν Κουρεντῶν, τὸ δεύτερον μετὰ τὸ Σχολαρχεῖον τῆς Ζίτσας εἰς ἀκτῖνα 600... χωρίων Κουρεντῶν, Παραμυθιάς και Φιλιατῶν διερρυθνῆθη καθ' ὅλον τὸ διarreῦσαν σχολικὸν ἔτος ἀπὸ ἑνα καὶ μόνον διδάσκαλον τὸν σχολαρχεῦντα δευτεροβάθμην καθηγητὴν κ. Θεοχ. Παπαγεωργίου, ὅστις δὲ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰ πολλαπλὰ τοῦ καθήκοντα ἔχει μεταβληθῇ εἰς ἀληθινὸν μάρτυρα τῶν καθηκόντων τούτων!

Αὐτὴ εἶναι ἡ στοργικὴ μέριμνα τῶν λεγομένων πληρεξουσίων τῆς δυστυχοῦς τούτης χώρας, ἥτις φέρει τὸ ὄνομα Ἡπειρος και ἥτις τοὺς ἐνέφρισε διὰ τὸ καλὸν τῆς καὶ αὐτὴ καταγίνονται νὰ εἰσπράττουν τὰς παρυτάτας μισθοδοσίας τῶν ἀπὸ 7 1/2 χιλιάδας δραχμῶν κατὰ μῆνα νὰ ταξιδεύουν δωρεάν, και νὰ ἀπολαμβάνουν ὅλων τῶν τιμῶν τοῦ ἐξωματός των πρὸς εἰρωναίαν τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ Ἡπειρωτῶν! Ἀλλὰ θὰ ξανάρθουν, κ. κ. πληρεξουσιοὶ ἐκλογαί, κ. κ. λογαριασθῶμε! Ἐγνοίσατε!

Η ὥραία Κέρκυρα διοικεῖται (δυνάμει νὰ εἰπωμεν και ἐκκλησιαστικῇ, και ἐκπαιδευτικῇ, και ἐμπορικῇ ἀπὸ ἐκλεκτοῦς Ἡπειρώτας, ἡ ὥραία Κέρκυρα, ἥτις ἀπὸ αἰώνων ὑπῆρξε τὸ ἀσφαλὲς καταφύγιον αὐτῶν τῶν διωκομένων ὑποδούλων Ἡπειρωτῶν. Οὗτο σήμερον τῆς Μητροπόλεως Κερκυρᾶς ἀσχετὸ ἐκ Τσαρραβανῶν, Μητροπολίτης κ. Ἀθηναγόρας, τῆς Παιδείας τῆς Κερκυρᾶς ἡ κορονιστὴν γυμνασιαρχὸν τοῦ ἐλληνικοῦ, ὁ σοφὸς τῶν ἐλλήνων νομικῶν μύστα και θιασῶτα Ἡπειρώται κ. κ. Κων. Ἀράτης και Δημ. Μ. Σάργος. Τῆς ἰδιοκτησίας πα δὲ τοῦ ἐλλήνου Ἡπει-

ρώτης Λυκαίρχης κ. Γ. Τσούρης. Καὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς Κερκυρᾶς ἡ μεγάλη και ἀπὸ αἰῶνος ὅλου ἐμπορικῇ οἰκογένεια τῶν Μπαμχαίων, ἡ ὁποία ὄχι μόνον μεγάλους ἐν τῷ κύκλῳ τῆς Βορείας Ἡπειροῦ ἐμπόρους, ἀλλὰ και οὐκ ὀλίγους ἐγκρατεῖς ἐπιστήμονας ἀνέδειξεν. Εἰς τὸν ἀνωτέρω Ἡπειρωτικὸν διδύραμβον με ὤθησαν τὰ κατωτέρω γραφόμενα περὶ τῶν ἐν Κερκυραδύῳ ὑπερόχων Ἡπειρωτῶν Γυμνασιαρχῶν ἐν τῇ ἐν τῇ αὐτῷ πόλει ἐκδιδωμένῳ Προσκόπῳ τοῦ Ἰονίου:

«Ἡ ἐν τῇ κάτω πλατεῖα διοργανώθεισαν ὑπὸ τῶν δύο γυμνασίων γυμναστικὴ ἐορτὴ ἐπὶ τῇ ἐτήσιᾳ διεξαγωγῇ τῶν γυμναστικῶν ἐξετάσεων, ὑπῆρξεν ὑπὸ ἐπομνηστειοκρατικότητος και διεξαγωγῆς ἀληθῶς ὑπέροχος. Καίτοι ἐγνωρίζαμεν τοῖς ἀληθῶς ἀγρότοις κόπους τῶν δύο λαμπρῶν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν γυμνασιαρχῶν, καὶ καθὼς ἐκεῖνος τοῦ ἀληθῶς ἀρίστου γυμναστοῦ συμπολίτου μας, και συνεπῶς ἀνεμένομεν μίαν ἐμφάνισιν καλὴν, οὐχ' ἦτον ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν ἀγώνων εὐρέθμεν ἀπὸ μᾶς τελειότητος ἢν ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν ἀναμένομεν.

«Εἰς τὸν κ. Ἀράτην γυμνασιαρχὸν τοῦ Α' γυμνασίου και τὸν κ. Σάργον γυμνασιαρχὸν τοῦ Β' γυμνασίου τὰ εὐλοκιστέστερα συγχαρητήρια ἐκ μέρους τῆς Κερκυραϊκῆς Οἰκογενείας, ἥτις γνωρίζει ἄλλως ἀπὸ μακροῦ ὅτι τὰ τέκνα τῆς εὐρίσκονται εἰς χεῖρας ἀριστέων καθηγητῶν, ἐξ ἐκείνων οἵτινες θὰ παρασκευάσωσι τὴν νεολαίαν διὰ τὰ μεγάλα ἔργα ἅπανα ἐπιφυλάσσει εἰς τὴν φυλὴν μας τὸ μέλλον εἰς δὲ τὸν γυμναστήν κ. Νικολαΐδην, ὅστις κατόρθωσε παρὰ τὰς παμπληεῖς ἀντιδράσεις και δυσχερείας νὰ παρουσιάσῃ τὴν τελειότητα τῶν ἀσκήσεων τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ὁμοίως τὰ πλεόν ἐγκάρδια συγχαρητήρια και τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι οἱ γνωρίζοντες ποῖα κολοσσαία προσπάθεια κοπύεται ὀπισθεν μᾶς τοιαύτης ἐμφανίσεως, οὐδέποτε θὰ ἀκησώσι νὰ ἐπισχύσωσι αὐτὸν. ἐὰν ποτε λάβῃ τὴν πρὸς τοῦ ἀνάγκην εἰς τὸ ἔργον ὁπερ ἀνέλαβε ἀπὸ κοινοῦ με τὴν λαμπρὰν αὐτὴν διὰ τὰς ἡμετέρας κατευθύνει και διαπλάτει τὴν Κερκυραϊκὴν Νεολαίαν.»

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Ἡγουμένη 20 Μαΐου 1925

Μὲ τὸ ἀντιπλοῦν «Ρούμελη» τῆς Ἑταιρείας Παντελεότος ἀφίχθη ἐνταῦθα τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἢ 14η Μικτῇ Ἐποπεί-τροπὴ ἐπὶ τῆς ἀνταλλαγῆς πρὸς ἐκπαιδευτῶν τῆς ἐθνικότητος τῶν Τσάμηδων μουσουλμάνων. Τὴν Ἑπταρχὴν ταύτην ἐπεσκέψθησαν προχθὲς δευτέρω ἐν σήμερᾳ ἀντιπροσωπεῖαι ἐξ ὅων τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Ἡγουμένης και διὰ τοῦ Μουφτῆ Μουῆ Χαλῆ Χαλῆ ἐξήχησαν τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν καὶ τῶν ταξείων ἀνταφορῶν τῶν εἰς τὴν Τσερκίαν καθ' ὃ γνήσιαι Τσερκοὶ δέθεν τὴν κατευθύνει εἰς μέρειν δὲ ἀντιρρῆσαι τὸν Τσερκὸν ἀντιπροσώπου, ἐδήλωσαν ὅτι ἐπιθυμοῦν τοῦτο χωρὶς πόνου καὶ κινδύνου καὶ ἐν περιπτώσει ὅτι ἡ Τσερκὴ δὲ τὸς θε-

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,”

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ -- ΠΕΜΠΤΗΝ

Ετησία Συνδρομή

Εσωτερικού Δρ.	75
Εξωτερικού Φρ.	75
Αμερικ. Δολ.	5

λήση θά μεταβούν εις οίονδήποτε άλλο Κράτος μουσουλμανικόν. Η Επιτροπή επιφυλάχθη να απαντήσει, δηλώσασα μόνον ότι αναμένεται κατ' αὐτὰς δύο μέλη ανωτέρας τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς εἰς οὓς θὰ κάμουν γνωστὰ τὰ αἰτήματά των καὶ οἱ ὅποιοι θὰ ἀποφασίσουν. Μεταμεσημβρίαν δὲ ἀργὰ τῆς αὐτῆς ἡμέρας μικρὰ μειοψηφία, ἐκ τῶν ἐπιθυμούντων τὴν παραμονήν, παρουσιάσθησαν ἐν ἑνί τῶν ἑπιτροπῆς ἐζήτησε νὰ θεωρηθῶν ὡς μὴ ἀνταλλάξιμοι, καθὼς οὐδεμίαν σχεδὸν ἔχουσιν μὲ τὴν Τουρκίαν καὶ οὐτὶς δὲν εἶναι Τούρκοι, ἀλλὰ Χριστιανοὶ ἐξισλαμισθέντες πρὸ πολλῶν ἐτῶν. Γενικῶς τὸ ρεῦμα εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀνιχωρήσεως, τὶ δὲ θὰ ἀποφασίσῃ ἡ Επιτροπή εἰναι ἄγνωστον.

Χθὲς δὲ Πρόεδρος τῆς Επιτροπῆς μετὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, Ἀλβανοῦ τὴν καταγωγήν, υἱοῦ τοῦ Ταξιν Πασῆ, τοῦ παρὰ τῶν τῶν τῶν Θεσσαλονίκην, ἀνεχώρησαν διὰ Φιλιάτες διὰ νὰ περιδεύσων πρὸς ἐξακρίβωσιν

τῆς ἐπιθυμίας τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Ἡ ἀβεβαιότης τῆς καταστάσεως ταύτης ἐπέφερε τελίαν νέκρωσιν εἰς τὰς ἐργασίας καὶ πλείστοι χωρικοὶ περιώρισαν τὰς γεωργικὰς τῶν ἐργασίας, μὴ γνωρίζοντες ἐὰν θὰ φύγουν ἢ θὰ μείνουν.

Ἐξ ἄλλου δὲ Νταμὶν Ζώτες μετὰ τῆς συμμορίας τοῦ δὲ διαπράξας τὰ κακοὺργήματα εἶνε ἀσύλληπτος. Πρὸ ἐβδομάδος μετέβη νύκτωρ εἰς τὸ χωρίον Σούφλιασιν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχον ἐντεῦθεν ἔθα ὑπάρχει καὶ ἀστυνομικὸς σταθμὸς, θραύσας δὲ τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ θεοῦ τῆς γυναικὸς του, ἀπήγαγε τὴν γυναῖκά του ἣν εἶχε καταφύγει ἐκεῖ ἐκ τοῦ φόβου μὴ τὴν σκοτώσῃ ταύτην καὶ τῆς ὁποίας ἀγνοεῖται ἡ τύχη. Εὖρ σκόμθη σχεδὸν ἀπὸ ξηρὰς ἐν ἀποκλεισμῷ, διότι δὲν τολμῶμεν νὰ μεταβῶμεν καὶ εἰς τὰ πλησίον χωρία, πολὺ δὲ περισσότερο εἰς Φιλιάτες καὶ Παραμυθίαν, καὶ ὑπὸ τὸν φόβον τοῦ Νταμὶν, ἐδημιουργήθη μία κατάστασις ἀπελπιστικῇ. Οὕτε ἐπὶ τουρκοκρατίας δὲν ἐφοβούμεθα τόσον καὶ ὅμως δὲ Λαὸς, φορολογούμενος σκληρῶς πληρώνει καὶ πληρώνει, ἀξιοὶ ὅμως ἀπὸ τὸ Κράτος ἀσφαλείαν ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας, ἥτις δυστυχῶς κινδυνεύει.

Δ. Π.

Σ. Ε. Εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον ἐδημοσιεύσαμεν ἀνταπόκρισιν τηλεγραφήν τοῦ ἰδίου ἀνταποκριτοῦ μας, καθ' ἣν ἡ συμμορία τοῦ Ναμὶν Ζώτε ἐπὶ τῇ εἰς τὸν Καλαμᾶν.

Ο ΜΙΧΑΗΛ Β. ΜΕΝΤΖΟΣ ΔΙΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΑ ΤΗΣ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

4) Ὁ Μικρὸς ἡλικίας ὡς 20 μὲ 25 ἐτῶν, εἶναι κοντοῦ ἀναστήματος, στρουμπυλοπρόσωπος, κόκκινος καὶ καλοζαμωμένος ἔχει κανονικὸ κεφάλι καὶ κανονικὰ χαρακτηριστικά, μαλλιά καστανὰ καὶ μουστάκι μικρὸ καστανὸ—μόλις τῶστριβε. Ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν του προδίδονταν ὅτι εἶταν Βλάχος, γὰρ εἶπε μισὲς τὲς λέξεις. Στὴν ἀρχὴ εἶταν ξυπόλυτος, ἀλλ' ἀργότερα φόρεσε τὰ τσιρούχια τῆς Χαρίκλειας. Φοροῦσε ἐγγῶρια βλάχικα, κ' εἶχε κοντὸ ντουφέκι μόνον, μεγάλη δίστομη μαχαίρα καὶ τὰ φυσιγγία του μέσα σ' ἐγγῶριον σακκούλλιν.

5) Ὁ ὀδηγὸς (κολαούζος), ἡλικίας 25-27 ἐτῶν εἶναι κοντοῦ ἀναστήματος, στρουμπυλοπρόσωπος μὲ μουστάκι ξανθὸ καὶ κομμένο τῆς μόδας. Τὰ μαλλιά του εἶναι ξανθὰ καὶ τὸ πρόσωπό του ἄσπρον καὶ γιωμάτο. Μιλοῦσε ἁπλῶς τὰ ἑλληνικὰ μὲ γνήσια ἀνωγεινῶσια προφορὰ καὶ κάποτε προσποιώταν ὅτι εἶναι Βλάχος. Κ' αὐτὸς νεοστρατολογημένος κλέφτης. Φοροῦσε ἄσπρη μπουραζάνα, ποκάμισο βλάχικο, ἐγγῶρια τσιρούχια μὲ καρφιὰ μακρὰ καὶ παλιωμένη κάπα. Αὐτὸς δὲν εἶχε ἄλλον ὅπλισμό ἐξὸν ἀπὸ μὴ δίστομη μαχαίρα. Κρατοῦσε σὰ χεῖρα του κλύτσα κ' αὐτὸς πῆγαν πάντα προστὰ ἀπ' ὅλους.

Ὅλοι τοὺς κάπνιζαν λαθραῖο καπνὸ μὲ τσιγαρόχαρτο ἀλβανικόν.

Ὁ ὀδηγὸς μοῦ εἶπε κάποτε:

—Ἐγὼ κ' ὁ Γενᾶτος εἶμασταν

στὲς φυλακὰς τῆς Κέρκυρας, καταδικασμένοι σὲ δέκα χρόνια φυλακῇ καὶ φύγαμε τὸν Αὐγούστου τοῦ 1923 ὅταν βομβάρδισαν οἱ Ἴταλοι τὴν Κέρκυρα.

Ἀλλὰ δὲν φαίνεται νάλεγε ἀλήθεια.

Αὐτοὶ εἶναι ποῦ μ' αἰχμαλώτισαν.

Στὸν πρῶτον σταθμὸν καθήσαμε 20 περίπου λεφτὰ τῆς ὥρας.

Ὅταν γύρισαν ὁ ἀρχηγὸς μὲ τὸ πρωτοπαλλήκαρο, ἀκούστηκε μὴ συνθηματικὴ συριγματιὰ τοῦ Ὀδηγοῦ κ' ἄρχισε ἡ πορεία μας πρὸς τὰ βουνά. Ἀνεβαίναμε λίγο ὕψωμα καὶ πάλε πέφταμε σὲ χωράφι. Κ' αὐτὸ ἐξακολούθησε πολὺ. Ἐβαδίζαμε οἱ τρεῖς αἰχμαλῶτες στὴν μέση, ἔχοντες ὀλόγυρά μας τοὺς ληστές. Ὅλη τους ἡ ἐμίλια εἶταν: —Περπατᾶτε γλιγῶρα!

Καὶ δὲν μᾶς ἄφιναν νὰ σταθοῦμε οὔτε στιγμή.

Ἐσταθμεύσαμε ὡς μισὴ ὥρα σ' ἓνα χωράφι, ἀπ' ὅπου δὲν φαίνονταν οὔτε τὸ Πάπιγγο, οὔτε ἡ Μερώπη, οὔτε ἀκόμα καὶ τὰ βουνά τοῦ Κρουνεριοῦ. Ὑστερὰ ἀπὸ τὸν δεύτερον αὐτὸν σταθμὸν ξανακινήσαμε μὲ τὸν ὀδηγὸν μπροστά μας, ποῦ ἔδινε τὸ σύνθημα τῆς πορείας, ἢ τῆς διακοπῆς τῆς, ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἐρευνούσε τὸ ἔδαφος. Ἐνῶ προχωρούσαμε, φάνηκε γιὰ μὴ στιγμή τὸ Πάπιγγο καὶ ματαχάθηκε. Οἱ συμμορίτες γινώριζαν τέλεια τὸ ἔδαφος. Σὲ κάποια στάση, ποῦ ὅλοι μολοῦσαν συναμεταξύ τους, μόνον

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀθῆναι 31.—Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ψήφον ἐμπιστοσύνης, ἀποχωρήσεως συσώμου τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ 170 ἡψηφοφορησάντων 167 ὑπὲρ κατὰ 3. Οἱ τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως ἀπειλοῦν ἐπανάστασιν ἐὰν δὲν καταθέσῃ τὴν ἀρχὴν ἡ Κυβέρνησις. Ὁ Καφαντάρης συνεννοεῖται πρὸς σχηματισμὸν Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως ὅπως διαχειρισθῇ τὰς διαπραγματεύσεις τῆς ἑλληνοσερβικῆς Συνθήκης.

Ἀθῆναι 31 Μαΐου.—Οἱ τέως βασιλεῖς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος καὶ Ἐλισάβετ ἐγένοντο δεκτοὶ ἐν Ρώμῃ μετὰ μεγάλων τιμῶν ὑπὸ τῆς Βασιλομήτορος τῆς Ἰταλίας Μαργαρίτας.

Ἀθῆναι 31 Μαΐου.—Ἡ Σερβία διεμαρτυρήθη διὰ τὴν κατ' αὐτῆς ἐκστρατεῖαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, ἡ δὲ Κυβέρνησις τοῦ Βελιγραδίου ἀναμένει ἐναγωνίως τὰς ἑλληνικὰς ἀποφάσεις. Οἱ Σέρβοι εἶναι ἀδιάλλακοι εἰς τὰς ἀξιώσεις των, ἀποσκοπούσας συγκυριαρχίαν τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἀθῆναι 31 Μαΐου.—Ὁ Μεταξᾶς ἔδωσε σπουδαιότατην συνέντευξιν πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς ὁματικῆς ἐφημερίδος «Τριμπούνας» καθ' ἣν ἀνερχόμενος εἰς τὴν ἀρχὴν δὲν θὰ ἐξασκήσῃ οὐδεμίαν πίεσιν ἐπὶ τοῦ Λαοῦ πρὸς ἀμεσον ἄλλαγὴν τοῦ Πολιτεύματος, πιθανὸν δὲ νὰ ἐκλεγῇ πρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ὁ τέως Βασιλεὺς Γεώργιος.

Ἀθῆναι 31.—Ὁ Λαὸς τῆς Φθιώτιδος προσέβη εἰς διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς ἀναλογικῆς ὅτι ἡ ψηφίσασα αὐτὴ Συνέλευσις τοῦδενα ἐκπροσωπεῖ καὶ ὅτι εἶναι ἀκαίρη ἐλευθέρων ἐκλογῶν.

Ἀθῆναι 31 Μαΐου.—Ἡ ἐφημερίς «Πολτεία» ἀποκαλύπτει πὺς μετὰ τὴν παραχωρητικὴν ἐπιστολὴν τοῦ Βενιζέλου ἡ ἐπανόστασις ἀρῆκεν ἐγκληματικῶς ὡς ἀγοράσουν οἱ Σέρβοι τὰς μετοχὰς τοῦ σιδηροδρόμου Γευγελῆς.

ΠΕΡΟΝΑΣ

Ἐξ Ἀθηνῶν ἐλάβομεν καὶ ἡμεῖς χθὲς τὸ κάτωθι τηλεγρᾶμα:

Τὸ Νομοσχέδιον περὶ ἀποζημιώσεως ἀμαζόν ὑπεβλήθη. Ὑπέδειξα εἰς ἀρμοδίους τὴν δικαίαν ἀπομὴν τῶν ἀμαζοκαταγωγῶν Ἡπ. ἱου.

—Ὁ κ. Μπότσαρης ὑπεσχέθη νὰ ὑποστηρίξῃ σθεναρῶς τὸ ζήτημα ἵνα συμπεριληφθῇ εἰς τὸ νομοσχέδιον καὶ ἡ Ἡπειρος.

—Αἱ ἀδελφαὶ αἱ προσφωνοῦναι τῶν αὐτῶν αὐτοκινιστῶν παρετάθησαν ἐπὶ δίμηνον.

ΡΙΚΚΗΣ

ἐγὼ σιωποῦσα.

—Τὶ στέκεσαι συλλογισμένος καὶ δὲν μιλάς κ' ἐσὺ, Μέντιο; Μοῦ εἶπε ὁ ἀρχηγός.

—Δὲν εἶμαι τίποτε συλλογισμένος...

—Τώρα ἡ μάννα σου θὰ βγάλῃ τὲς μπαγκανότες ἀπὸ τὴν πρῶτευσαν τοῦ Κεράλη (εἶπε ὁ Γενᾶτος στὸν Καλτουνίδην) γιὰ νὰ σὲ ἐγγράσῃ.

—Δὲν ἔχομε μπαγκανότες...

Γ...τὴν θρησκείαν, ποῦ προσκυνᾷς! Μὴν λὲς πὺς δὲν ἔχει ἔχει.

—Σ' αὐτὸ ἀπάνω μᾶς ρώτησε ὁ ἀρχηγός:

Ποῖος ἔχει ἀπὸ σὰς ρολοῖς;

—Εἶναι χαλασμένο τὸ δικό μου.

—Ἀπάντησε ὁ καλάντζης.

Ἐπειτα ρώτησε τὴν Χαρίκλειαν:

—Πόσος στρατὸς εἶναι στὴν Βήσιαν καὶ πόσος στὸ Δελβινάκι;

—Στὴν Βήσιαν (ἀπάντησε ἡ Χαρίκλεια) εἶναι λίγοι. Στὸ Δελβινάκι εἶναι πολλοί.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀρίξεις & Ἀναχωρήσεις

—Ἀρίξεται τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἐπιχειρηματίας κ. Σπύρος Μπότσαρης, υἱὸς τοῦ συμπαθοῦς ἡγέτου τοῦ ἐνταῦθα ἀντιβενιζελικοῦ συνασπισμοῦ κ. Ἀθαν. Δ. Μ. Μπότσαρη.

—Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὅπως προπαρασκευασθῇ διὰ τὰς ἐνώπιον τῆς νομικῆς σχολῆς ἐξετάσεις τὸν ὁ φέρεται νὰ γράμματα τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας τῶν Ἰωαννινῶν κ. Γ. Παπαδόπουλος.

Γάμοι

Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθον ἐκ Μπουένος Ἀϊρες οἱ ἐκλεκτοὶ γάμοι τοῦ μεγαλειτέρου υἱοῦ τοῦ κ. Γ. Λάππα, κ. Βασίλ. Λάππα, μηχανικοῦ σπουδαστῆς ἐν Παρισίοις, μετὰ τῆς πολυκατοικητοῦ καὶ ὡραιότατης Λίδος Νέλλης Ἀλκ. Λάππα.

Εἰς τὸ ἐκλεκτὸν καὶ αἰσθηματικὸν ζεῦγος, τὸ ὅποιον τόσον ἁρμονικὰ ἤνωσεν ὁ Ὑμέναιος, εἰσόμεθα

βίον ἀνέφελον καὶ εὐδαίμονα, πρὸς γὰρ τῶν ἐκατέρωθεν γονέων, ἀδελφῶν καὶ λοιπῶν συγγενῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἰωαννινῶν, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὰς τε τῆς ἐπαγγελματικῆς τάξεως τῶν κρεωπωλῶν ἀνάγκας ὡς καὶ τὴν ἐν γένει ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀνάγκην περὶ ιδρύσεως σφαγείων, ἀπεφάσισε τὴν ἀνέγερσιν τοιοῦτου εἰς τὴν παραλίμνιον θέσιν τοῦ δημοτικοῦ ἀγροῦ Σιαράβας, ἐξασφαλίζοντος κατὰ τὴν γνώμην του τὴν θεραπείαν τῶν ὡς ἄνω ἀναγκῶν κατὰ τοὺς ὑπὸ τῆς ὑγιεινῆς, τῆς ἀσφαλείας, τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς αἰσθητικῆς ἐπιβαλλομένους ὁρους. Τὸ παρὰ τῇ Γενικῇ Διαι. ἡ σὲ Ἡπείρου ὁμως Τεχνικὸν Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον ἐγνωμάτευσεν ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐκτέλεσεως τοῦ ἔργου μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ ὀρισθὲν διὰ τὴν ἀνέγερσιν γήπεδον κεῖται ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, συναισθανόμενον τὴν ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ ὑποχρέωσιν τοῦ Δήμου πρὸς ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκ τῆς ἐλλείψεως σφαγείου ἀνάγκης, θέλει ἐνεργήσῃ γὰρ δέοντα πρὸς ὅσον τὸ δυνατόν τάχιστα ἐκπληρώσῃ τῆς δικαίας ταύτης τοῦ Λαοῦ ἀπαιτήσεως διὰ τῆς ἀρρέας τῶν παρακαλούντων τὴν ἀμεσότητα τῆς ταχεῖαν ἀνέγερσιν αὐτοῦ καλνιμάτων.

Ἰωάννινα 27 Μαΐου 1925

Ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἰωαννινῶν.

ΣΤΟΥ ΡΑΔΟΥ

Πυτιὰ Τυροῦ ΧΑΝΖΕΝ
τῆς Δανίας
Ἡ ἀνωτέρα ὅλων
Δοκιμασμένης ἐπιτυχίας εἰς
κυτὰ σκόνην καὶ εἰς φαλιδία ὑγρὰ.